

8 Februari 1938.

De RAAD VAN BEROEP voor de Directe Belastingen te ZWOLLE;

Gezien het op 11 Juli 1936 ingekomen beroepschrift van de erfgenamen van X te Z tegen den hun opgelegden aanslag tot navordering van Inkomstenbelasting en Vermogensbelasting over het belastingjaar 1933/1934, waarbij het zuiver inkomen van wijlen X voornoemd werd vastgesteld op f. 14.168,-- en het zuiver vermogen op f. 110.000,--;

Gezien het vertoogschrift van den Inspecteur der Directe Belastingen te Y;

Gehoord dezen alsmede appellanten, bijgestaan door A, accountant te Z, in 's Raads vergadering van 19 October 1937;

Overwegende dat tusschen partijen de navolgende feiten vaststaan: dat door den appellant XA en wijlen X onder de benaming firma X tot einde 1933 te Z een meubelzaak werd gedreven;

dat de appellant XB, zoon van X, in het voorjaar van 1934 die zaak overnam: dat X in December 1934 overleed; dat in het najaar van 1935 door den Rijksaccountantsdienst een boekenonderzoek werd ingesteld bij XB; dat de Inspecteur vervolgens, nadat tusschen partijen eenige correspondentie was gevoerd, aannemende dat de door XA en X over het boekjaar 1932 gemaakte winst f. 16000,-- hooger is geweest dan door hen aangegeven, bij aanslagbiljet, gedagteekend 14 Mei 1936, aan de erfgenamen van X over het belastingjaar 1933/1934 een navorderingsaanslag over f. 8000,-- heeft opgelegd;

O. dat appellanten in hun beroepschrift onder meer daartegen hebben aangevoerd, dat de termijn voor navordering verstreken was, daar tusschen den aanvang van het betrokken belastingjaar en den datum van het aanslagbiljet meer dan drie jaren zijn verstreken;

O. dat de Raad dit verweer verwerpt, daar de dagteekening van het aanslagbiljet in dezen niet beslissend is,

wordende de aanslag opgelegd door de vaststelling en opneming daarvan in het kohier, terwijl het door den Inspecteur gestelde feit, dat het register van aanslagen door hem is ondertekend op 30 April 1936 niet door appellanten is betwist;

O. dat partijen voorts verdeeld zijn over de vraag of er voor den Inspecteur bestond enig feit als bedoeld in artikel 82 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914, en of de over het boekjaar 1932 gemaakte winst inderdaad hooger is geweest dan oorspronkelijk aangegeven;

O. ten aanzien van de eerste vraag, dat de Inspecteur ter zitting heeft verklaard, dat de navolgende feiten, welke hem na het opleggen van den primitieven aanslag gebleken waren, hem aanleiding gegeven hebben tot navordering: a. dat de winst over het boekjaar 1933 ruim f. 38.000,-- heeft bedragen, waarnaast een winstcijfer van slechts f. 12.500,-- over 1932, zooals aangegeven, onverklaarbaar is, b. dat de bruto-winst in de zaak van XB, welke een regelmatig loopende zaak is, in 1934 35% van den omzet heeft bedragen, c. dat de onkosten in de zaak over 1932 volgens den Rijksaccountantsdienst, die daarbij afging op de cijfers van 1931 en 1932, 10% van den omzet moeten hebben bedragen, d. dat de omzet in 1934 een bedrag van f. 90.000,-- beliep, terwijl volgens een door XB aan den Rijksaccountants gedane mededeeling de omzetten der zaak na 1930 regelmatig waren afgenomen;

O. dat naar 's Raads oordeel het hiervoren sub a vermelde feit voor den Inspecteur grond kon opleveren voor het vermoeden, dat over 1932 een hoogere winst in de zaak gemaakt was dan aangegeven en dat derhalve over het belastingjaar 1933/1934 een te lage aanslag zou zijn opgelegd;

O. betreffende de tweede vraag, n.l. of de over 1932 gemaakte winst inderdaad hooger is geweest dan oorspronkelijk aangegeven, dat de Inspecteur bij de navordering is uitgegaan van een winst over dat jaar van f. 28.000,-- à f. 29.000,--, terwijl appellanten staande gehouden

hebben, dat die winst niet meer dan f. 12.500,-- heeft bedragen;

O. dat aan den Raad niet is aangetoond dat, gelijk de Inspecteur aanneemt, de omzet over 1932 f. 120.000,-- heeft bedragen en dat de onkosten 10% van den omzet hebben beloopt;

O. dat, hoezeer ook voldoende feiten aanwezig waren om bij den Inspecteur het vermoeden te doen rijzen dat een te lage aanslag was opgelegd, niettemin niet gebleken is, dat zulks inderdaad het geval is geweest, zoodat de opgelegde navorderingsaanslag moet worden vernietigd;

Beschikkende op het beroep,

Vernietigt den aanslag.

Gedaan te ZWOLLE bij de Heeren Leden Mrs.Dr. van Royen, Voorzitter, en Pathuis Cremers alsmede het plaatsvervangende Lid Mr. Thiebout, in bijzijn van den tweeden Secretaris Mr. Kapteyn, den 8en Februari 1938.

(w.g) I.A. van Royen.

Voorzitter.

Voor eensluidend afschrift

de Secretaris van den Raad van Beroep voor de

(w.g.) Kapteyn

Directe Belastingen te Zwolle

Secretaris